

2 Απριλίου, 1996

[ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΚΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ,

Καθ'ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 439/93)

5 *Μεταλλεία και Λατομεία — Προνόμια λατομείου — Δεν προβλέπεται κατά προτεραιότητα υποβολής αιτήσεων χορήγησή τους — Διάφορη η ρύθμιση περί ερευνητικών αδειών λατομείου στο Άρθρο 20 του περί Ρυθμίσεως Μεταλλείων και Λατομείων Νόμου, Κεφ. 270 — Ευρεία η σχετική διακριτική εξουσία της αρμοδίας αρχής.*

10 *Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη αιτιολογίας — Δεν οδηγεί σε ακύρωση η έλλειψη της αιτιολογίας πράξεως εκδοθείσας υπό καθεστώς ευρείας διακριτικής εξουσίας.*

15 *Ο αιτητής προσέφυγε κατά της εγκρίσεως επέκτασης του προνομίου λατομείου του ενδιαφερομένου μέρους επικαλούμενος τη δική του προτεραιότητα για χορήγηση της αντίστοιχης άδειας καθώς και το ανατιολόγητο της προσβαλλόμενης πράξεως.*

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

20 1. Ο Νόμος που διέπει το θέμα είναι ο περί Ρυθμίσεως Μεταλλείων και Λατομείων Νόμος, Κεφ. 270.

Διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχει πρόνοια στο Νόμο για προτεραιότητα κατά σειρά υποβολής αιτήσεων όπως γίνεται στην περίπτω-

ση ερευνητικών αδειών όπου ο Νόμος προνοεί τέτοια προτεραιότητα (Άρθρο 20). Ο αιτητής δεν απέδειξε τους ισχυρισμούς του περί ύπαρξης τέτοιας πρακτικής, ούτε αντεξέτασε το μάρτυρα των καθ'ων η αίτηση. Επομένως, οι ισχυρισμοί του για παράβαση του Νόμου και μη τήρησης σειράς προτεραιότητας απορρίπτονται.

5

Οι ισχυρισμοί του περί εξωγενών κριτηρίων και άνιση μεταχείρισης είναι γενικοί και αόριστοι. Δεν ανέφερε ποια είναι τα εξωγενή κριτήρια των οποίων ισχυρίστηκε την ύπαρξη.

10

2. Η διακριτική εξουσία την οποία έχει η αρμόδια αρχή αναφορικά με την έκδοση προνομίων λατομείου είναι ευρεία, το Άρθρο 39(1)(2) είναι σχετικό και ανάλογη είναι και η επενέργεια της οποίας ελλείψεως αιτιολογίας στην επίδικη απόφαση σύμφωνα και με τη νομολογία.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

20

Tekkis and Another v. Republic (1982) 3 C.L.R. 680,

Τσοουλή v. Δημοκρατίας (1995) 4 Α.Α.Δ. 1682,

25

Μυλωνάς v. Δημοκρατίας κ.ά. (1994) 4 Α.Α.Δ. 1203.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των Καθ'ων η αίτηση με την οποία εγκρίθηκε η αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους για επέκταση του προνομίου του λατομείου τους.

30

Α. Λυκούργου για Τ. Παπαδόπουλο, για τον Αιτητή.

35

Γ. Γιωργαλλής, για τους Καθ'ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης των καθ'ων η αίτηση με την οποία εγκρίθηκε η αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους της εταιρείας Πούλλας Τσαδιώτης Λτδ, η οποία υποβλήθηκε στις 4.10.90, για επέκταση του προνομίου λατομείου τους, η οποία του γνωστοποι-

40

ήθηκε με επιστολή ημερομηνίας 31.3.93. Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι τα ακόλουθα:

5 Το ενδιαφερόμενο μέρος κατείχε προνόμιο λατομείου με αριθμό 6389, στη λατομική ζώνη Ανδρολύκου, της επαρχίας Πάφου, το οποίο έληγε στις 30.10.90. Με αίτησή του που φέρει αριθμό 7951 η οποία λήφθηκε από την Υπηρεσία Μεταλλείων στις 31.8.90, ζήτησε ανανέωση και επέκταση του πιο πάνω προνομίου, ώστε να καλύπτει μεγαλύτερη έκταση, με σκοπό την ανόρυξη ασβεστόλιθου
10 για παραγωγή σκύρων.

Ο αιτητής, με αίτησή του αρ. 7960 η οποία λήφθηκε από την Υπηρεσία Μεταλλείων στις 1.9.90, ζήτησε την παραχώρηση σ' αυτόν προνομίου λατομείου για τον ίδιο σκοπό στην ίδια περιοχή αναφορικά όμως με διαφορετικά τεμάχια γης από αυτά που κάλυπτε η αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους.
15

Με επιστολή του η οποία λήφθηκε από την Υπηρεσία Μεταλλείων στις 4.10.90, το ενδιαφερόμενο μέρος ζήτησε τροποποίηση της αίτησής του με τρόπο που να συμπεριλαμβάνει και μέρος της έκτασης την οποία αφορούσε η αίτηση του αιτητή.
20

Σε επιστολή του προς το Γενικό Διευθυντή Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας ημερομ. 19.9.90, ο Προϊστάμενος Υπηρεσίας Μεγαλλείων ανέφερε, μεταξύ άλλων, ότι λειτουργούσε στη συγκεκριμένη λατομική ζώνη ένα προνόμιο λατομείου με αρ. 6389 στο όνομα του ενδιαφερόμενου μέρους και είχε ήδη εγκριθεί η αίτηση 7680 για έκδοση προνομίου λατομείου σε τρίτο πρόσωπο. Εκτός από την αίτηση του αιτητή ευρίσκοντο υπό εξέταση και τρεις άλλες αιτήσεις. Αφού αναφέρθηκε και σε αιτήσεις που απορρίφθηκαν στο παρελθόν, εξέφρασε την άποψη ότι στην προτεινόμενη λατομική ζώνη μπορούσαν να λειτουργήσουν ικανοποιητικά δύο μονάδες, λαμβανομένων υπόψη και μελλοντικών επεκτάσεών τους, ίσως δε και τρίτη με πιθανή επέκταση της λατομικής ζώνης, οπωσδήποτε όμως όχι περισσότερες από 3 μονάδες. Κατέληξε δε ότι λαμβανομένων υπόψη των αναγκών της επαρχίας Πάφου σε αμμοχάλικα και κυρίως σε άμμο, θα μπορούσε να εξετασθεί το ενδεχόμενο παραχώρησης τρίτου προνομίου στην περιοχή. Με μεταγενέστερη επιστολή του επί του ιδίου θέματος, ημερομ. 1.11.90, ο Προϊστάμενος Υπηρεσίας Μεταλλείων ανέφερε ότι εκκρεμούσε ακόμα η αίτηση του αιτητή με αρ. 7960, η οποία υποβλήθηκε για το χώρο όπου βρισκόνταν οι εγκαταστάσεις του ενδιαφερόμενου μέρους.
25
30
35
40

Με επιστολή του ημερομ. 13.11.90, ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου απάντησε ότι επειδή η συγκεκριμένη λατομική ζώνη βρισκόταν εντός της περιοχής του Ακάμα και γειτνίαζε με το Φαράγγι της Ανδρολύκου, θεωρούσε σκόπιμο να εξασφαλισθεί η σύμφωνος γνώμη της αρμόδιας τεχνικής επιτροπής πριν την εξέταση του ενδεχόμενου παραχώρησης νέων προνομίων. 5

Στις 7.3.91 πραγματοποιήθηκε σύσκεψη της Μόνιμης Τεχνικής Επιτροπής για αξιολόγηση των περιβαλλοντικών μελετών. Στη σύσκεψη μελετήθηκαν οι περιβαλλοντικές μελέτες του ενδιαφερόμενου μέρους και του τρίτου προσώπου του οποίου είχε εγκριθεί η αίτηση. Οι μελέτες εγκρίθηκαν και συστήθηκε η ανανέωση των προνομίων που αφορούσαν, όπως και η επέκταση του προνομίου του ενδιαφερόμενου μέρους. 10

Σε συνεδρία του ημερομ. 2.5.91, το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε σειρά μέτρων για τη βελτίωση της ποιότητας και ποσότητας των παραγομένων αδρανών υλικών. Στην απόφασή του αναφέρονται και τα ακόλουθα: 15

“Η περίπτωση προνομίου Λατομείου στην Ανδρολύκου να μελετηθεί παραπέρα και αποφασισθεί από τους Υπουργούς Εμπορίου και Βιομηχανίας και Εσωτερικών.” 20

Με επιστολή του ημερομ. 29.8.91, ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Μεταλλείων πληροφόρησε τον αιτητή ότι η αίτησή του δεν μπορούσε να προχωρήσει επειδή στην περιοχή χωρούσαν μόνο δύο προνόμια, τα οποία η αρμόδια αρχή είχε ήδη αποφασίσει να εκχωρήσει. Τον πληροφορούσε επίσης ότι καταβάλλονταν προσπάθειες να αυξηθεί η έκταση της λατομικής ζώνης για να μπορεί να εκδοθεί και τρίτο πρόνομιό, όπως και για την πολιτική της Υπηρεσίας όσον αφορά την έκδοση προνομίων λατομείου, που ήταν να γίνεται επιλογή μεταξύ των αιτητών χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η προτεραιότητα στην υποβολή των αιτήσεων. Στην επιστολή όμως εγίνετο αναφορά στην αίτησή του με αρ. 7960 για πρόνομιό λατομείου στην περιοχή Ξυλοφάγου αντί στην Ανδρολύκου. 30

Εναντίον της απάντησης αυτής ο αιτητής καταχώρησε την προσφυγή 1074/91. Με απόφαση Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου που εκδόθηκε στις 31.5.94 η προσβληθείσα απόφαση ακυρώθηκε. 40

Στο μεταξύ τα πρακτικά της πιο πάνω σύσκεψης στάλθηκαν στον Προϊστάμενο Υπηρεσίας Μεταλλείων για προώθηση, ο οποίος με τη σειρά του ζήτησε τις απόψεις της Υπηρεσίας Προστασίας

- και Διαχείρισης Τουρκοκυπριακών Περιουσιών επειδή, όπως φαίνεται, μέρος της έκτασης που αφορούσε την αίτηση του ενδιαφερομένου μέρους αποτελούσε τουρκοκυπριακή περιουσία. Η Υπηρεσία αυτή δεν έφερε ένσταση, έθεσε όμως ορισμένους όρους.
- 5 Αφού λήφθηκαν και οι απόψεις του Επάρχου, που δεν έφερε ένσταση, εγκρίθηκε η αίτηση του ενδιαφερόμενου μέρους για 8 χρόνια, με ανανέωση κάθε 2 χρόνια και εκδόθηκε σ' αυτόν το σχετικό προνόμιο, στις 3.3.92, με αναδρομική ισχύ από 31.10.90.
- 10 Ο αιτητής, που πληροφορήθηκε ότι εγκρίθηκε επέκταση προνομίου λατομείου στην περιοχή, ζήτησε, με επιστολή των δικηγόρων του ημερομ. 22.2.93, να πληροφορηθεί το όνομα του προσώπου στο οποίο εκδόθηκε, όπως και άλλα στοιχεία. Ο Προϊστάμενος της Υπηρεσίας Μεταλλείων απάντησε με επιστολή ημερομ. 5.3.93.
- 15 Στην επιστολή αναφέρονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

“Πράγματι στις 31.10.90 εκδόθη προνόμιο λατομείου το υπ' αρ. 7951 στην εταιρεία ΠΟΥΛΛΑΣ ΤΣΑΔΙΩΤΗΣ ΛΤΔ. Η εταιρεία αυτή κατείχε προηγουμένως προνόμιο λατομείου σε μικρότερη

20 έκταση, και υπέβαλε αίτηση για έκδοση του προνομίου λατομείου 7951 από τις 31/8/90, αλλά στις 4/10/90 η εταιρεία υπέβαλε αίτηση για τροποποίηση της έκτασης. Με την τροποποίηση αυτή η εταιρεία εκάλυψε και μέρος της αιτήσεως του κ. Γεώργιου Μακρή, όπου διατηρούσε τις σκυροθραυστικές εγκαταστάσεις της σε ιδιωτικό χώρο.”

25

Με νεότερη επιστολή του ημερομ. 19.3.93, ο αιτητής ζήτησε περισσότερα στοιχεία, τα οποία δόθηκαν με επιστολή ημερομ. 31.3.93. Στη συνέχεια ο αιτητής καταχώρησε την παρούσα προσφυγή.

30

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίζεται ότι έγινε παράβαση του νόμου και της ακολουθητέας πρακτικής της Υπηρεσίας Μεταλλείων να εκδίδει προνόμια λατομείου κατά προτεραιότητα υποβολής αιτήσεως. Είναι η θέση του ότι η αίτησή του προηγείτο αυτής του ενδιαφερόμενου μέρους και έπρεπε να τύχει προτεραιότητας. Υποστήριξε επίσης ότι έτυχε άνισης μεταχείρισης και ότι η προσβαλλόμενη απόφαση βασίστηκε επί εξωγενών και παρανόμων κριτηρίων, γεγονός που πρέπει να οδηγήσει στην ακυρότητά της. Τέλος

35 ισχυρίστηκε ότι η επίδικη απόφαση εκδόθηκε χωρίς να προηγηθεί οποιαδήποτε ή/και επαρκής έρευνα και ότι στερείται της δέουσας αιτιολογίας, η οποία δεν συμπληρώνεται από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου. Συγκεκριμένα, υποστήριξε ότι δεν αναφέρονται οι λόγοι και τα κριτήρια στα οποία βασίστηκε.

40

Ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υποστήριξε ότι δεν χρειαζόταν ειδική έρευνα για την επέκταση του προνομίου του λατομείου του ενδιαφερόμενου μέρους, πέραν της ανάγκης της επαρχίας Πάφου για αδρανή υλικά, που εξυπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Εν πάση περιπτώσει έγινε η δέουσα έρευνα αφού λήφθηκαν υπόψη οι απόψεις όλων των ενδιαφερομένων τμημάτων με βάση την έκθεση της Μόνιμης Τεχνικής Επιτροπής Αξιολόγησης Περιβαλλοντικών Μελετών, οι εισηγήσεις του Προϊσταμένου Υπηρεσίας Μεταλλείων και η σύμφωνη γνώμη του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας. Ισχυρίστηκε επίσης ότι ο αιτητής δεν κατέχει κανένα προνόμιο λατομείου ή ερευνητική άδεια, κι' αυτό σαν απάντηση σε ισχυρισμό του ότι είναι το κύριο του επάγγελμα. Είπε επίσης ότι η αίτηση του αιτητή περιλάμβανε μόνο το χώρο του ιδιόκτητου τεμαχίου 2/1 του ενδιαφερόμενου μέρους, όπου και είχε εγκατεστημένη τη σκυροθραυστική μονάδα του. Ο δικηγόρος της Δημοκρατίας ανέφερε επίσης ότι δεν υπάρχει θέμα προτεραιότητας στη διαδικασία έκδοσης προνομίων μεταλλείων ούτε προβλέπει κάτι τέτοιο ο Νόμος, σ' αντίθεση με το τι προβλέπεται για ερευνητικές άδειες, Κεφ. 270, Μέρος III, άρθρο 20.

Τονίστηκε επίσης ότι η διακριτική εξουσία που παρέχεται στον Υπουργό Εμπορίου και Βιομηχανίας για την έκδοση προνομίων λατομείου με βάση τα άρθρα 36 και 39 του Κεφ. 270 και την ΚΔΠ 7/76, με την οποία εκχωρήθηκε σ' αυτούς η σχετική εξουσία του Υπουργικού Συμβουλίου, είναι ευρύτατη, χωρίς κριτήρια και περιορισμούς. Τέλος, όσον αφορά την αιτιολογία, ο δικηγόρος των καθ'ων η αίτηση υποστήριξε ότι έστω κι' αν η αιτιολογία είναι ελλιπής, εφ' όσον πρόκειται για άσκηση ευρείας διακριτικής εξουσίας και δεν αποδειχτηκε πλημμελής άσκηση της ή κατάχρηση εξουσίας, δεν συνεπάγεται ακυρότητα. Παρέπεμψε σχετικά στο σύγγραμμα του Κυριακόπουλου "Ελληνικόν Διοικητικόν Δίκαιον" έκδοση 4, τόμος Β, σελ. 387, και στην υπόθεση *Tekkis and Another v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 680, 689.

Ο αιτητής προσήγαγε μαρτυρία, με ένορκο δήλωση για να υποστηρίξει τον ισχυρισμό του ότι τα προνόμια λατομείου εκδίδονται με βάση σειρά προτεραιότητας στην υποβολή της αίτησης. Στην ένορκη δήλωση προέβηκε ο Χαράλαμπος Παντελίδης, Ανώτερος Διοικητικός Λειτουργός στο Υπουργείο Εμπορίου, Βιομηχανίας και Τουρισμού, στο οποίο υπήγετο κατά τον ουσιώδη χρόνο η Υπηρεσία Μεταλλείων. Ο μάρτυρας αυτός είπε σε συντομία, ότι η προτεραιότητα στην υποβολή αίτησης αποτελεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία, πολιτική και πρακτική για ερευνητικές άδειες, προνόμια λατομείου και Μεταλλευτικές Μισθώσεις, ένα από τα 3 κριτή-

ρια που λαμβάνονται υπόψη για την έκδοση σχετικών αδειών/προνομίων.

5 Η μαρτυρία του αντικρούστηκε από το Χαράλαμπο Θράσου, Αναπληρωτή Προϊστάμενο της Υπηρεσίας Μεταλλείων του Υπουργείου Γεωργίας, Φυσικών Πόρων και Περιβάλλοντος, ο οποίος ανέφερε ότι το θέμα είναι νομικό και όχι πραγματικό και ότι “η σειρά υποβολής αιτήσεως και όχι η παραχώρηση προνομίου” είναι ένα από τα πολλά στοιχεία που μπορεί να λάβει υπόψη
10 και να συνεκτιμήσει η αρμόδια αρχή κατά την άσκηση της διακριτικής της εξουσίας, ανάλογα με την περίπτωση.

Ο νόμος που διέπει το θέμα είναι ο περί Ρυθμίσεως Μεταλλείων και Λατομείων Νόμος, Κεφ. 270.

15 Διαπιστώνω ότι δεν υπάρχει πρόνοια στο Νόμο για προτεραιότητα κατά σειρά υποβολής αιτήσεων όπως γίνεται στην περίπτωση ερευνητικών αδειών όπου ο Νόμος προνοεί τέτοια προτεραιότητα (άρθρο 20). Ο αιτητής δεν απέδειξε τους ισχυρισμούς του περί ύπαρξης τέτοιας πρακτικής, ούτε αντεξέτασε τον μάρτυρα των
20 καθ’ων η αίτηση. Επομένως, οι ισχυρισμοί του για παράβαση του Νόμου και μη τήρησης σειράς προτεραιότητας απορρίπτονται.

25 Οι ισχυρισμοί του περί εξωγενών κριτηρίων και άνισης μεταχείρισης είναι γενικοί και αόριστοι. Δεν ανέφερε ποια είναι τα εξωγενή κριτήρια των οποίων ισχυρίστηκε την ύπαρξη. Γι’ αυτό απορρίπτονται.

30 Όσο για τη δέουσα έρευνα βρίσκω με βάση τα στοιχεία των φακέλων στα οποία έγινε ήδη αναφορά ότι διεξήχθη η δέουσα υπό τις περιστάσεις έρευνα. Τόσο η έκθεση της Μόνιμης Τεχνικής Επιτροπής για Αξιολόγηση των Περιβαλλοντικών Μελετών, όσο και οι απόψεις του Προϊσταμένου Υπηρεσίας Μεταλλείων, του Υπουργείου Εμπορίου και Βιομηχανίας και του Επάρχου λήφθηκαν υπό
35 ψη.

40 Η διακριτική εξουσία την οποία έχει η αρμόδια αρχή αναφορικά με την έκδοση προνομίων λατομείου είναι ευρεία, το άρθρο 39(1)(2)) είναι σχετικό.

Στην υπόθεση *Ανδρέας Κυριάκου Τσουλή v. Δημοκρατίας* (1995) 4 Α.Α.Δ. 1682, λέχθηκαν, μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

“Η διακριτική εξουσία του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχα-

νίας είναι ευρεία, όπως προκύπτει από το άρθρο 39(1)(2) του περί Μεταλλείων και Λατομείων Νόμου, Κεφ. 270. Ο Υπουργός είναι ο αρμόδιος να λάβει την απόφαση για παραχώρηση ή μη προνομίου λατομείου μετά που η αρμοδιότητα του Υπουργικού Συμβουλίου εκχωρήθηκε σε αυτόν (βλ. Ν. 23/62 και ΚΔΠ 7/76, Παράρτημα 3 της Επίσημης Εφημερίδας της Δημοκρατίας ημερ. 10.1.76). 5

Ενόψει της ευρείας διακριτικής εξουσίας που δίδει ο νόμος στον Υπουργό, η πλημμελής αιτιολογία ή η έλλειψη αιτιολογίας στην προσβαλλόμενη απόφαση, δεν μπορεί να οδηγήσει σε ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης (Βλ. Κυριακόπουλος, Ελληνικό Διοικητικό Δίκαιο, Έκδοση 4η, Τόμος Β, σελ. 387). Επίσης στην υπόθεση *Tekkis and Another v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 680. Στη σελ. 689 αναφέρονται τα ακόλουθα: 15

“With regard to the alleged lack of reasoning of the subject decisions I adopt what is stated in *Kyriakopoulos* (supra), Volume B, p. 387, that “Reasoning is required, as it has been said, and for the act of an authority issued in the exercise of its free discretion; but for such act the reasoning is permitted to be less complete, the more wider is the exercise of the relevant free discretion, except if the Law demands special or concrete reasoning. In case of complete absence of reasoning there does not arise in any event nullity so long as there is not established wrong exercise of free discretion or abuse of power.” 20 25

Υιοθετώ τις πιο πάνω αυθεντίες που ανατρέπουν τους ισχυρισμούς του αιτητή αναφορικά με την αιτιολογία της επίδικης απόφασης. Σχετική είναι επίσης και η υπόθεση *Χαράλαμπος Μυλωνάς v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 1203. 30

Με βάση όλα τα πιο πάνω βρίσκω ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει ν' απορριφθεί. 35

Η προσφυγή απορρίπτεται άνευ εξόδων.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.